

BIBLICKÉ ÚKOLY

ROČENKA 1964

Ústřední rada církve adventistů s.d.
P r a h a 2, L o n d ý n s k á 30

JAK ČISTI BIBLI?

Čti a hledej! Bible není zábavnou knihou, v které bys jen obracel listy. Bible obsahuje pravdu Boží. Porozumíme jí, když budeme číst pomalu a s velkou pozorností. Pokusme se o to následovně: Po prvním přečtení oddílu zavřeme oči a pokusme se vyprávět znovu to, co jsme přečetli. Pak čtěme oddíl znovu a zatrhněme si slova nebo verše, které se nám zdají být důležité. Když jsme přečetli oddíl po třetí, vyhledejme si paralelní texty a podívejme se eventuálně i do jiných překladů. Takové čtení bible je pomalé, ale vyplatí se!

Čti a přemýšlej! Bible není časopisem, který přečteš a odložíš. Bible je chlebem Božím. Nestačí, když si necháme slovo Boží kazatelem „roz-mělnit“. Musíme se učit sami se jím žít. Tomu se učíme cvikem. Jak užitečné by byly přitom následující otázky:

Co mne učí tato stať o Bohu? Co praví o Ježíši, o lidech, o mně? Co zde žádá slovo Boží ode mne? Co mi dává? Který můj hřích tím odkrývá? Kterou vinu musím přiznat? Za co mám děkovat? Oč mám prosit? Která biblická myšlenka mne má dnes doprovázet? Co musím nyní činit?

Čti a modli se! Bible není román. Ten se čte bez modlitby. Bible obsahuje Boží radostnou zvěst o Ježíši Kristu. Neměli bychom naslouchat, když k nám Bůh promlouvá? Neměli bychom radostně a vděčně dbát všeho, co nám Bůh z lásky sdělil? To se podaří jen na modlitbě. To není jen vnější forma, když před čtením bible sepneš ruce a pomodlíš se: „Pane, pomoz mi, abych rozuměl tvému slovu! Mluv ke mně ty sám!“

Čti pravidelně! Bible není naučný slovník,

který používáme jen někdy, když chceme vědět něco zvláštního. Bible se otevře jen tomu, kdo v ní denně čte. Nečteme ji jen proto, abychom nashromáždili vědomosti. Čteme ji, protože potřebujeme Ježíše. Kde jinde jej však najdeme než v jeho slově? Kdo s milujícím srdcem hledá Ježíše, setká se s ním ve všech slovech Písma.

Čti a žij! Bible není vědeckou knihou, ale knihou života. Jistě nám podává vzácné poznatky. Dává nám však ještě více. Chce nám zprostředkovat život, a to život věčný. Když Ježíš s námi mluví, pak je to vážná věc. On nejen očekává, že jej chceme slyšet, ale že ho budeme také poslouchat. Když hovoří s námi o našem hříchu, pak nám zbývá jen jedno: vyznat a zanechat. Když nám podává příkaz, pak zůstává jen jedno: příkazu uposlechnout. Kdo ho slyší, musí mu cele náležet. To nejdůležitější je přijmouti do srdce Ježíše, který sám je Slovem, přijmouti jej do mysli a žít i plným životem pravdy!

1. čtvrtletí 1964

SVĚDKOVÉ
PRAKTICKÉHO
KŘESŤANSTVÍ

1. ÚKOL — DNE 4. LEDNA 1964

Křesťané mají být svědky Ježíše Krista

Zlatý verš: Skut. 1, 8.

„Vy mi toho svědkové jste, praví Hospodin, že já Bůh silný jsem.“ (Iz. 43, 12.) Nejpůsobivějším svědectvím je naše vlastní zkušenost. Pravými svědky Páně jsme tenkrát, když nejprve na sobě zjevujeme působení Boží síly. Řádný a poctivý život mluví více než mnoho slov. Bůh je skrze nás uctěn, máme-li charakter podobný Kristu. Ten dosáhneme jen Boží milostí. Tento charakter má zároveň přesvědčující moc, která působí na naše okolí.

SLUŽBA PRO KRISTA

1. Jaké jméno bylo dáno učedníkům Ježíšovým v Antiochii? Skut. 11, 26b.

Jméno „křesťan“ znamená, že ten, kdo je nosí, přijímá Ježíše Krista za svého osobního spasitele a očekává od něho vykoupení z hříchů. V Antiochii byli učedníci poprvé pojmenováni křesťany. Toto jméno jim bylo dáno proto, že Kristus byl hlavním předmětem jejich učení i kázání. Mezi sebou a pak i těm, kteří byli ochotni slyšet, vyprávěli o událostech, které se odehrály během Ježíšova učitelského úřadu na zemi. Ani se necítili nijak unaveni, když hlásali jeho nauky a vyprávěli o jeho divech, které činil při nemocných a mrtvých.

S velkou účastí mluvili o jeho utrpení a smírné oběti, o jeho pokoře a trpělivosti i o tom, jak se

ve svém božském milosrdenství modlil za své přátele. Se zvláštní radostí svědčili o zmrtvýchvstání Ježíše Krista, o jeho nanebevstoupení a službě v nebesích, kde působí jako orodovník za padlé lidstvo. Pohané je tedy právem jmenovali křesťany. Vždyť kázali Krista, který byl ústředním bodem jejich učení i osobního života.

2. Jaký zvláštní příkaz dal Ježíš zvěstovatelům svého evangella? Mat, 28, 19; Skut. 2, 41.

Kteří uvěřili, mají být pokřtěni „ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého“. Tak se stávají údy církve Kristovy a tím i dítkami Božími. (Gal. 4, 5; Efez. 1, 5.)

3. Jakou zkušenost musí učinit každý, kdo přijal Krista za svého spasitele? 2. Kor. 5, 17.

V síle Kristově může člověk zpřetrhat pouta hříchu a zřici se sobectví. Jeho milost činí z opilců střídme a čestné lidi. Mnozí z těch, kteří byli sužováni hříšnými zlovyky, se pod Ježíšovým vlivem osvobodili. Kristova milost proměňuje lidi, kteří úpěli v otroctví hříchu, v radostné, vykoupené dítky Boží. Tato proměna je největším ze všech zázraků. Nemůžeme tomu rozumět; můžeme tomu jen věřit a sami na sobě zakusit, co o tom praví Písmo. Je to Kristus v nás, který působí obojí: chtění i skutečné činění.

4. Jaká služebnost byla uložena Pavlovi? 2. Kor. 5, 18. 19.

Na úloze, která byla uložena učedníkům, měli podíl věřící ve všech dobách. Každému, kdo přijal evangelium, je svěřena svatá pravda, kterou má zvěstovat světu. Radost z vlastního spasení má nás uzpůsobit k tomu, abychom ochotně pracovali ve službě

Boží pro spasení našich bližních. Takové dílo vyžaduje mnoho sebezapření, přináší však bohatou odměnu. Kdo nesobecky slouží, získá lidské duše pro Krista, neboť vliv posvěceného života je neodolatelný.

5. Jaké významné jméno je dáno těm, kteří káží smíření? 2. Kor. 5, 20.

Luther překládá toto místo: „Tak jsme nyní nositeli poselství na místě Kristově.“ Řecké „presbeuo“ znamená „být starším“, „být nejstarším“, „být vyslancem nebo velvyslancem“. Tím je tedy posel považován za člověka vybaveného zkušeností, důstojností a autoritou. Posly Krista se stáváme tím, že následujeme Ježíše a máme zkušenost víry. (Viz Skut. 14, 23.) Posly poznáme podle jejich věrnosti (1. Kor. 4, 1. 2; 1. Tim. 1, 12), podle horlivosti, porozumění, podle bohatší zkušenosti ve víře, v přímluvné prosbě a v modlitbě. Proto působí s velkým požehnáním na budování církve. Není větší cti nad skutečnost, že jsem poslem a vyslancem Kristovým!

SPOLUPRACOVNÍCI BOŽÍ

6. Jak daleko se měla rozšířit služba učedníků jakožto svědků Ježíše Krista? Sk. 1, 8.

7. V kterém podobenství učil Ježíš, že očekává spolupráci od všech svých následovníků? Mar. 13, 34.

Každý má konat dílo pro Pána podle svých schopností. Bůh nevyklučuje nikoho ze svého požehnání, proto může také očekávat, že žádné z jeho dítek se nebude vyhybat uložené povinnosti. Každý kámen

chrámu Božího musí být živým kamenem, který vyzařuje světlo do světa. Když členové církve vykonají všechno, co je v jejich silách a správně použijí svých darů, udělí jim Bůh více milosti a schopností. Zachraňovat duše pro Krista — to by mělo být životním úkolem každého křesťana. Vždyť jsme světu dlužníky za Boží prokázanou milost a za přijaté světlo Boží pravdy.

8. Jaké přednosti se těšil Pavel a jeho spolupracovníci? 1. Kor. 3, 9.

SYNOVÉ SVĚTLA

9. K čemu vyzýval Pán svůj lid za starodávna? Iz. 60, 1.

10. Jaké zaslíbení dává Bůh všem věrným nositelům světla? Iz. 60, 2—5.

Toto svolání platí nám právě tak jako platilo Izraeli za starodávna. Dnes máme dokončit dílo, které bylo uloženo Izraelitům v jejich době. Boží poselství k církvi této doby zní: „Povstaniž, zaskvěj se, poněvadž přišlo světlo tvé a sláva Hospodinova vzešla nad tebou.“ Všem, kteří věrně šíří poselství o vykoupení, platí zaslíbení: „Ale nad tebou vzejde Hospodin a sláva Hospodinova nad tebou vidína bude. I budou choditi národové v světle tvém a králové v blesku, jenž vzejde nad tebou.“ Síla evangelia je tak veliká, že může pohnouti světem.

11. Kdo je křesťanu zdrojem světla? Jan 8, 12.
12. Co mají činit křesťané, kteří jsou světlem světu? Proč? Mat. 5, 14—16; 1. Petr. 4, 10. 11.

Každý, kdo má společenství s Bohem, bude předávat jako pochoděň světlo, které obdržel od Boha. Nemáme-li vůbec co nabídnout, pak je to proto, že sami nejsme v úzkém spojení se zdrojem světla.

13. Jakou zkušenost učiní všichni, kteří nechodí ve světle, které nám Bůh dal? Jan 12, 35. 36.

Bůh určil své dítky k tomu, aby byly světlem světu. Zanedbají-li své poslání, jak se potom chtějí před Bohem ospravednit, když je bude volat k odpovědnosti? Byli jsme povoláni z temnoty v Boží předivné světlo proto, abychom byli svědky Kristovými.

K přemýšlení: Uvažuj o tom, jak bys mohl co nejpraktičtěji svědčit o Kristu! Kážeš také smíření skrze svůj laskavý postoj k lidem? Co svědčí o tom, že jsi synem světla?

2. ÚKOL — DNE 11. LEDNA 1964

Boží svědkové ve všech dobách

Zlatý verš: Mar. 10, 45.

Biblické dějiny ukazují mnoho příkladných lidí, jejichž charakter byl formován za Božího vedení. Byli to mužové, kterých život byl ku požehnání spolebným.

STAROZÁKONNÍ SVĚDKOVÉ

1. K jak vysokému postavení přišel Josef vedením Boží prozřetelnosti v Egyptě? Ž. 105, 17—22; Skut. 7, 9. 10. (viz 1. Mojž. 41, 38—46).

Z vězení byl Josef povýšen na vládce celého Egypta.

V paláci faraónů prokazoval Bohu tutéž věrnost jako ve vězení. Josef obrátil pozornost krále a mocných v Egyptě na pravého Boha. I když se drželi své modloslužby, naučili se přece v životě a charakteru Božích mužů ctít zjevené zásady nebes.

2. Jaké postavení odmítl Mojžíš, aby mohl následovat Božího volání k službě? Žid. 11, 24—27.

Mojžíš měl možnost zaujmout v Egyptě vedoucí postavení. Svou duševní velikostí převyšoval mnohé jiné. Měl tolik lákavých možností postupu a uplatnění, ale on přece odmítl všechny výhledy na bohatství, čest a slávu, neboť on „vyvolil sobě raději protivenství trpěti s lidem Božím, nežli časně a hříšně pohodlí mítí“.

3. Z jaké služby povolal Eliáš Elizea za svého nástupce v prorockém úřadě? 1. Král. 19, 19.

Elizeus byl rolníkem, kterého Bůh v době odpadnutí Izraele povolal za svého svědka. Byl jedním z nejménějších reformátorů. Bůh se k němu přiznal a potvrdil jeho svědectví mnohými divy.

4. K jakému čestnému postavení byl povolán Daniel a jeho druhové? Dan. 1, 17—20; 2, 48. 49.

Bůh povolal Daniele za svého svědka v Babylóně. Ke stejné službě povolal i nás. Přeje si, abychom skrze věrnost v těch nejmenších věcech života zvěstovali lidem zásady království Božího. Mnozí čekají na to, aby mohli vykonat něco velikého, zatímco denně pomíjejí malé příležitosti, v nichž by mohli prokázat věrnost Bohu.

NOVOZÁKONNÍ SVĚDKOVÉ

5. Proč přišel Kristus na svět? Luk. 19, 10; Mar. 10, 45.

6. Čím se zvlášt vyznačovala jedna učednice v Joppen? Co způsobila její smrt a její vzkříšení pro věc Kristovu? Skut. 9, 36—42.

Ve sboru v Joppen žila věřící žena jménem Tabita. Sloužila nesobecky všem chudým a potřebným. Když Tabita zemřela, byla to pro sbor v Joppen veliká ztráta. Nemusíme se proto ani divit, že postižení naříkali a plakali. Tabita prokázala sboru velké služby. Bůh uznal za dobré vzkřísiti ji zmrtvých, aby její dovednost a činorodost byla i dál příkladem ostatním.

7. Kdo byl jedním z velkých apoštolů povolanych k službě? Skut. 9, 1—6. 20.

8. Jak vysvětluje letitý apoštol Jan tajemství úspěšného svědectví pro Krista? 1. Jana 1, 1—4.

Jan pronikl do moci lásky Ježíšovy hlouběji než jeho druhové. On praví: „Nebo ten život zjeven jest, a my jsme viděli a svědčíme i zvěstujeme vám ten život věčný, kterýž byl u Otce a zjeven jest nám.“ — „A z plnosti jeho my všichni vzali jsme.“ (Jan 1, 16.) Kdo miluje Krista nejvíce, bude také nejvíce činit dobro. Veliký je vliv toho, kdo se dá vést Duchem sv. a svoji osobu staví stranou.

9. Co je zvláštním znakem církve Páně před druhým příchodem Krista? Zjev. 14, 12; 12, 17.

10. Jaké cti a jaké odměny se dostane těm, kteří při plnění svědeckého úřadu položili svůj život pro Krista? Zjev. 20, 4.

BOHULIBÉ SVĚDECTVÍ

11. Čím se vyznačuje život svědků Kristových? Žid. 12, 1. 2.
12. Jakou přípravu mají konat svědkové Kristovi podle rady apoštola Pavla? Žid. 12, 11—15.

Pán požehná lidskému úsilí v díle Božím tou měrou, jak se dotyčný posvětil Pánu a přetvořil svůj život. Když Bůh vyvoluje lidi ke své službě, netáže se na to, zda mají pozemské bohatství, vzdělání nebo výřečnost, ale zda chodí před ním v pokoře, zda se jím nechají poučit a zda si nechají vložit jeho slova do svých úst. Bůh nás může použít jen potud, pokud jeho Duch naplňuje naše srdce a působí skrze nás.

K přemýšlení: Který ze starozákonních svědků ti zvláště přirostl k srdci? Který novozákonní svědek kromě Krista tě dovedl nejvíce nadechnout? Má Bůh i dnes své věrné dítky?

3. ÚLOHA — 18. JANUÁRA 1964

Účel svedectva pre Krista

Základný verš: Ján 3, 16.

Podľa podobenstva Kristus opustil deväťdesiatdeväť oviec, aby hľadal a zachránil tú jednu stratenú. A čo my? Čím viac vieme, tým viac sme povinní poučať iných.

ZÁCHRANA STRATENÝCH HRIEŠNIKOV

1. Ktorým podobenstvom znázornil Kristus cenu strateného človeka? Luk. 15, 3—7.

Pastier v podobenstve ide hľadať jednu ovcu — najmenší počet, aký vôbec môže prísť do úvahy. Keby teda bola bývala len jedna stratená duša, bol by Kristus zomrel za túto jedinú dušu. Jedna ľudská duša je pre nebo vzácnejšia než všetko bohatstvo. Obrátení ľudia sú ukazovateľmi cesty k záchrane z hriechu.

2. Ako sa zachoval Ježiš k Jeruzalemu, ktorý ho zavrhol? Luk. 19, 41—44; Mat. 23, 37. 38.
3. Čo pôsobí naša viera? 1. Pet. 1, 9; zrovnaj s 1. Pet. 2, 25!
4. Ako zdôraznil Ježiš, že pozemský zisk nemá takú cenu ako by sa zdalo? Mar. 8, 36. 37.

OSLAVOVANIE BOHA

5. Ako budú vykúpení oslavovať Boha? Zj. 15, 2—4.

V piesni Mojžišovej a Baránkovej prinášajú vykúpení Bohu vďaku a chválu za to, že ich vyslobodil. Velebia Pána za svoje vykúpenie. Boh bude zvelebený skrze záchranu veriacich ľudí pri vzkriesení spravodlivých. Túto myšlienku vyslovuje tiež Pán Ježiš pri vzkriesení Lazára. (Ján 11, 4.) A tak pri všetkom úsilí o získanie ľudí pre kráľovstvo Božie ide v podstate o oslávenie Boha.

NAŠA ZÁCHRANA

6. Čo ešte požadoval Boh od Ezechiela? Ez. 3, 17 až 20; Skt. 20, 25—27.

Na nevernom svedkovi spočíva vina, že zanedbal svoj svedecký úrad. Vo všetkých dobách boli si Boží služobníci vedomí, že na nich spočíva veľká zodpovednosť, ak nebudú prinášať svojim spolublížnym posolstvo spásy. (Vid'. 1. Kor. 9, 16.)

7. Čo sa prihodilo Jonášovi, keď sa zdráhal zvestovať v Ninive Božie posolstvo? Jonáš 1, 1—4. 15; 2, 1; 3, 1—5.

Keď pomáhame druhým nájsť Krista, pomáhame sami sebe. Koho odvaha ochabuje a kto sa domnieva, že cesta života je namáhavá a ťažká, mal by pomáhať druhým. V práci pre druhého získa silu i sám. Náš život viery sa prehĺbi a bude opäť radostný. Práca v Božej službe nás naučí pilne sa modliť, čo opäť požehnane ovplyvní celý náš život.

8. Koho sila sa prejavuje pri zvestovaní evanjelia? 2 Kor. 4, 5—7.

„Tento poklad máme, pravda, v hlinených nádobách, aby sa ukázalo, že tá prenesmierna moc je z Boha a nie z nás.“ (2 Kor. 4, 7.)

Je zrejmé, že sila, ktorá pôsobí skrze slabých ľudí, je Božia sila. Keď poznáme svoju vlastnú slabosť, budeme vedieť spolucítiť so všetkými „nevedomými blúdiacimi“ (Žid. 5, 2.) Kto sám bol v nebezpečenstve, pozná ťažkosti cesty a môže byť preto k užitku tým, ktorí sa nachádzajú v podobnom nebezpečenstve.

NA SVEDECTVO CELĚMU SVETU

9. Aký príkaz dal Kristus svojej cirkvi? Mat. 28, 18—20; Mar. 16, 15—18.

Medzi tými, ktorí od Spasiteľa obdržali príkaz „chodte teda, čiňte mi učedníkmi všetky národy“, mnohí vyšli zo skromných pomerov. Boli to mužovia a ženy, ktorí si zamilovali svojho Pána a rozhodli sa nasledovať príklad Jeho nezištnej služby. Týmto prostým ľuďom bola zverená vzácna úloha: mali pri-niesť svetu radostné posolstvo o spasení v Kristu.

10. Kde malo byť zvestované posolstvo spásy? Mat. 24, 14.

Evanjelium malo byť zvestované po celom svete ako svedectvo Božej pravdy a ako zjavenie Božieho plánu pre záchranu človeka. Pavel píše: „Zjavila sa zaiste milosť Božia, spasiteľná všetkým ľuďom.“ (Tit. 2, 11.) Avšak nie všetci, ktorí čujú posolstvo, tiež ho aj prijímajú. Pán Ježiš povedal: „A v tom je súd, že svetlo prišlo na svet, — ale ľudia väčšmi milovali tmu ako svetlo, lebo ich skutky boli zlé.“ (Ján 3, 19.)

Keď bude spasiteľná zvesť o druhom príchode Ježiša Krista roznesená do celého sveta na svedectvo všetkým, potom nenajde Ježiš pri svojom príchode ľudstvo úplne nepripravené. Toto evanjelium je výrazom Božieho milosrdenstva k ľuďom. Prirovnaním si pripomíname Noemovo svedectvo, ľudí pred potopou, Lotovo svedectvo obyvateľom sodomským a svedectvo kresťanov v prvom storočí. Všetci sa zhodovali v tom, že ponúkali Božie vyslobodenie z biedy a smrti.

11. Čo povedal Pavel tým, ktorí zavrhlí posolstvo spásy? Skt. 18, 1—6. Zrovnaj s Ez. 33, 4. 5.

Satan chce obviniť Boha z nespravodlivého súdu. Písmo však svedčí, že jedine Boh je spravodlivý a ospravedlňuje toho, kto verí v Pána Ježiša. (Rím. 3, 26.) On je spravodlivý aj vtedy, keď zavrhuje tých,

čo odmietli jeho ponúkanú ruku milosti. Čo viac by mal ešte činiť, než ponúknuť uzdravenie? Kto zavrhne evanjelium, svojím vlastným rozhodnutím sa zrieka večného života. (2 Tes. 1, 8.) Zvestovanie spasiteľného posolstva po celom svete, posolstva, ktoré poskytuje ľuďom možnosť záchranu, ospravedlňuje Boha z každého falošného obvinenia. Toto ospravedlnenie je jedným z cieľov, ktorý sa má dosiahnuť svedectvom cirkvi.

ZODPOVEDNOSŤ ZA BLÚDIACICH

12. Ako vyjadril Mojžiš svoj súcit s blúdiacimi bratmi? 2 Moj. 32, 30—32. Porovnaj s Rím. 9, 1—4.

Mojžišova láska k chybujúcim bratom bola tak veľká, že keby nebol u Boha pre nich dosiahol zmierenie, bol ochotný s nimi zomrieť. (Pozri 4 Moj. 11, 15!) Rád by bol obetoval aj svoj život, keby tým odčinil ich hriechy. Mojžiš vykonal mnoho vznešených činov, tento však bol z nich najušľachtilejší. Stal sa takto predobrazom dobrého Pastiera, ktorý dušu kladie za ovce. (Ján 10, 11. 15.)

13. Aký príkaz dostali služobníci v podobenstve o veľkej večeri? Luk. 14, 23.

Ježiš tu zdôrazňuje naliehavosť pozvania a neodolateľný vplyv Božej milosti. Radostné posolstvo treba zvestovať prívetivým spôsobom, ktorý získava srdce.

K premýšľaniu: Prečo sa Boh najviac raduje z navrátenej stratenej ovci? Vieš sa aj ty radovať z obrátenia hriešnika? Cítiš, že si tiež strážnym svojho brata? V čom spočíva úloha strážneho podľa Kristovho Ducha?

Zjevení lásky Boží

Zlatý verš: 1. Jana 4, 10. 11.

Srdce, v kterém přebývá Ježíš, nemůže být nelaskavé a studené. Milujeme-li Boha, protože on nejdříve miloval nás, pak musíme milovat i bratra, za kterého Kristus stejným způsobem zemřel. Nemůžeme žít ve spojení s Bohem a zároveň se vyhýbat styku s lidmi, neboť v Kristu, našem Spasiteli, je Božství s lidstvím spojeno. Žijeme-li tady ve společenství s Kristem, jsme spojeni také se svými spolubližními. Přirozeným důsledkem našeho obrácení se k Bohu bude soucit a milosrdenství vůči bratřím, což se projeví v našem životě. Sloužit potřebným a trpícím bude pro nás zrovna tak samozřejmé, jako pro Krista bylo radostí chodit a dobře činit.

BOŽÍ LÁSKA NÁS PŘITAHUJE

1. Která stránka Božího charakteru nás přitahuje?
Jer. 31, 3.

Evangelium je zjevení Boží lásky k lidem a obsahuje všechno, co je potřebné k štěstí a blahu člověka.

2. Skrze koho se projevila láska Boží k lidem ve své plnosti? Jan 1, 18; 1. Jan. 4, 8—10.

Poklad, s kterým Kristus sestoupil na svět a předstoupil před syny lidské, je jeho věčná láska. On ji na nás hojně rozsypal, abychom ji mohli ve svém životě zjevit a rozdávat jiným.

- 3. Jaké základní poznání zprostředkoval Kristus lidem? Jan 15, 9; 16, 27; 17, 3.**

Poznání lásky Boží je tajemný pramen, z kterého prýští veškerá síla. Láska, s kterou Bůh vydal svého Syna na Golgatě a Ježíšova dobrovolná oběť poskytly celému vesmíru tak hluboký pohled do podstaty Boha, jak to doposud nebylo možné. Poznat Boha znamená milovat jej. Nemilujeme-li ještě Boha, pak je to jen proto, že jej neznáme.

- 4. Co nás vede k tomu, abychom Boha milovali a jemu sloužili? 1. Jan. 4, 19; Řím. 5, 5—8.**

KRISTUS ZJEVUJE BOŽÍ LÁSKU

- 5. Jak sloužil Kristus lidem? Mat. 9, 35. 36.**

Jeho jednání bylo nadmíru laskavé a dobrotivé, takže i chudí a opovržení se cítili být k němu přitahováni. Chodil dům od domu, uzdravoval nemocné, sytil hladové, potěšoval trpící a smutné a ustaraným udílel svůj pokoj.

- 6. Jak působila na lidi Ježíšova učitelská činnost? Mat. 7, 29; Jan 7, 37—46.**

Syn Boží, který se stal člověkem, byl dokonalým zobrazením Boží lásky a autority. To se projevilo ve způsobu jeho učení, jakož i v jeho činech. Kamkoliv přišel, přinášel radost a požehnání.

- 7. Jak se zachovala Samaritánka k poselství Ježíše Krista? Jan 4, 15. 19. 28—30.**

Samaritánka přijala ochotně živou vodu spasení, kterou jí Kristus nabízel. Jakmile se sama z ní napila, vyšla ihned, aby i jiným zpřístupnila tento

prostředek spásy. Každý, kdo našel ve svém osobním životě plnost v Ježíši, bude se chovat zrovna tak jako tato Samaritánka. Přejde-li s Ježíšem do našeho srdce i láska, pak nemůže zůstat skryta. Její svatý vliv budou pociťovat všichni, s nimiž přijdeme do styku. Kristův Duch v srdci je jako pramen na poušti, který vyvěrá k posílení všech.

LÁSKA V ŽIVOTĚ

8. Čím se vyznačuje každý posel Kristův? 1. Jan 4, 7; Jan 13. 35.

Největší dar, který nám náš nebeský Otec dává, je schopnost milovat Boha nade všechno a bližního svého jako sebe samého. Tato láska není důsledkem nějakého náhlého vnuknutí; je to božská zásada, trvalá síla. Neposvěcené srdce je nemůže vydat ani probudit. Nalezneme ji jen v srdci, v němž vládne Ježíš. „My milujeme jej, neb on prve miloval nás.“ V srdci obnoveném milostí Boží je láska vedoucí pohnutkou všech činů. Ona proměňuje charakter, ovládá pudy, řídí sklony a zušlechťuje úsilí. Dáme-li této lásce v srdci místo, působí blahodárným vlivem na naše okolí.

9. V čem se projevuje láska k Bohu v životě člověka? 1. Jan 3, 16—18.

Apoštol praví: „Nemilujmež slovem ani jazykem, ale skutkem a pravdou.“ Dokonalosti křesťanského charakteru dosáhneme, když snaha pomáhati druhým a obšťastňovati je, bude stále prýštiti z našeho nitra. Budeme-li vlastnit tuto lásku z Boha, staneme se tak vůní života k životu a Bůh požehná naši práci.

NEJÚČELNĚJŠÍ DŮKAZ

10. V jakém duchu máme žít a sloužit Pánu Ježíši?
Jak. 5, 19. 20; Efez. 4, 1. 2; 1. Petr. 3, 15. 16.

Laskavý a přívětivý křesťan je nejsilnějším důkazem pravého křesťanství. Cokoliv je učiněno z pravé lásky, je plodné, i kdyby to u lidí bylo sebenepatrnější. Bůh se nedívá tolik na výsledek našeho jednání jako spíše na velikost lásky, která nás vede.

11. Co se doporučuje všem křesťanům? Fil. 2, 14. 15; 2. Tim. 2, 24—26.

Výčitkami ještě nebyl nikdo získán, ale mnozí tím byli odrazeni. Zatvrdili svá srdce vůči lepšímu přesvědčení. Mírný duch a přívětivé, získávající chování může zachránit bloudící a přikrýt množství hříchů.

12. Jaké zaslíbení dodává odvahu každému získavateli duší? Jan 16, 7. 8; Řím. 5, 5.

Bůh nám dá Ducha svatého, abychom mohli přesvědčit lidská srdce a získat je pro Krista. Tato moc shůry bude dána všem, kteří o ni prosí.

OVOCE A ODMĚNA

13. Jaké ovoce přineslo svědectví prvních učedníků?
Skut. 4, 4; 2, 41. 47.

Ze všech stran přicházeli do církve obrácení lidé. Hříšníci se spojili s věřícími, aby hledali Ježíše, tu vzácnou perlu. Někteří z nejzarputilejších odpůrců evangelia se stali jeho zvěstovateli. Každý křesťan viděl ve svém bratru projev Boží lásky i příležitost

cvičit se v praktické službě lásky. Křesťané usilovali o to, aby se při nich zjevoval charakter Kristův a aby skrze ně bylo rozšířeno království Boží.

14. Co mohou očekávat všichni, kteří zde byli věrnými svědky Ježíšovými? Mat. 25, 31—40.

Písmo svaté učí velmi jasně, že všichni, kteří zjevovali svým bližním lásku Boží, obdrží svou odměnu v království Božím.

K přemýšlení: Co bylo tajemstvím misijních úspěchů u prvních křesťanů? Jaký je rozdíl mezi kladným a záporným vydáváním svědectví o Bohu?

5. úkol — dne 1. února 1964

Kristus středem svědectví

Zlatý verš: 12. Kor. 2, 2.

Bůh dal svým služebníkům příkaz, aby po celém světě zvěstovali poselství o Ježíši Kristu ukřižovaném. V žádném kázání a v žádné biblické hodině bychom neměli opomenout ukázat posluchačům Beránka Božího, který snímá hříchy světa. (1. Jana 1, 29.) Je-li Kristus středem zvěsti, působí na lidi svým mocným vlivem.

K R I S T U S V E V A N G E L I U

1. Kdo byl středem Filipova svědectví komorníkoví? Sk. 8, 35.

Evangelium je radostné poselství o tom, že Bůh poslal svého Syna na svět, aby zachránil hříšníky před věčnou smrtí. Zvěstovat Ježíše je tedy úkolem nejen každého kazatele, ale také každého křesťana. Zvěstujeme mluveným slovem nebo svěděním křesťanského jednání v každodenním životě.

2. Komu měl vydat svědectví muž uzdravený z ďábelství? Mar. 5, 19. 20.

„Jdi k svým do domu svého a zvěstuj jim, kterak veliké věci učinil tobě Pán a že se smiloval nad tebou.“ Zkušenost s milosrdným spasitelem Ježíšem Kristem, který odpouští hříchy, otevírá rty k chválení a velební Pána.

3. Co zvěstuje první ze tří andělů ve Zjevení 14? Zjev. 14, 6.

Evangelium je radostné poselství o ukřižovaném, zmrtvýchvstalém a opět přicházejícím Kristu. Je to věčné evangelium, „moc Boží k spasení každému věřícímu“. (Řím. 1, 16.) Ve všech dobách se jím věřící posilovali. Evangelium je také radostným poselstvím pro naši dobu a svědectví o něm mají vydávat všichni, kteří zakusili na sobě jeho přetvořující moc. Lidé touží po míru a pokoji srdce. Kristus řekl: „Pojďte ke mně všichni... a naleznete odpočinutí dušem svým.“ Boží milost, kterou jedině on může udělit, je jako živá voda, která duši oživuje, očišťuje a občerstvuje.

4. Proč je to tak důležité, abychom zvěštovali Krista? Skut. 4, 12.

ŽIVOT NAPLNĚNÝ KRISTEM

5. Kdo má přebývat v srdci každého věřícího? Gal. 2, 20.

Kdo nosí nějaký křesťanský odznak, ať je to kříž nebo nějaký jiný symbol, nemusí být proto ještě křesťanem v srdci. Rozhodujícím je, zda je v jeho životě zjevné, že má společenství s Bohem. Podle moci milosti, která přetvařuje člověka, má svět poznat, že mu Bůh poslal svého Syna ke spasení. Správný křesťanský život je nejlepším kázáním o moci spasitelného poselství.

6. Jakým vlivem působí Kristus v srdci věřícího člověka? Řím. 8, 10—14.

Uvědomuje-li si následovník Kristův přítomnost Boží, má v tom ochranu a pomoc proti všem pokušením. Tato jistota Boží blízkosti nám pomáhá vyhnouti se nesprávným činům a pobádá nás k opravdovosti a čistému jednání. „Všecky věci jsou nahé a odkryté před očima toho, o kterémž jest řeč naše.“ (Žid. 4, 13.) Josefovou ochranou proti zkaženosti Egypta byla jeho láska k Bohu a zkušenost, že Bůh je vždy s ním. Jeho jistá odpověď na všechna pokušení zněla: „Jak bych tedy učinil takovou nešlechtnost a hřešil i proti Bohu?“ (1. Mojž. 39, 9.)

7. Co řekl Pavel o křesťanech v Korintu? 2. Kor. 3, 3.

Nejvíce čteným Božím dopisem tomuto světu je křesťanský život věřících lidí. Křesťané mají být proto světu příkladem ve styku se svými bližními všude, i v zaměstnání. Takto mohou okolnímu světu prakticky ukázat jednání Kristovo.

KRISTUS V DOMOVĚ

8. Jakým vlivem může působit křesťan ve svém domově? 1. Petr. 3, 1—4; Efez. 6, 1—4.

Některá žena může být v pokušení chtít přesvědčit svého manžela slovy. Všeobecně to není nejsprávnější způsob získat nevěřícího muže pro víru. Klidný, sebeovládající, zdvořilý a posvěcený život sebeobětování je lepším důkazem a je také mnohem účinnější.

9. Jak dosáhne věřící zvláštního požehnání? 2. Mojž. 15, 26b; Ž. 103, 1—3.

Láska Kristova dává štěstí a radost. Musíme se jen naučit ve všech svých potřebách s důvěrou hledat jeho pomoc. Pak budeme moci na základě své vlastní křesťanské zkušenosti i jiným ukazovat tuto cestu. Slova našeho Spasitele: „Pojďte ke mně... já vás občerstvím“ jsou příslibem Božího přispění. Kristus chce učinit veliké věci při těch, kteří mu důvěřují.

9. Jak povzbuzuje Izaiáš rodiče, aby vychovávali své děti pro službu v díle Božím? Iz. 54, 13; 61, 9.

SVĚTOŠIRÉ SVĚDECTVÍ

11. Jaký příkaz dal Kristus všem svým následovníkům? Mat. 28, 19. 20.

12. Jaké poselství má před příchodem Kristovým naplnit celý svět? Zjev. 14, 6—12.

KRISTUS NAŠÍ NADĚJÍ PRO VĚČNOST

13. Kdo bude na věčnosti středem chvály, úcty a klanění? Zjev. 15, 2—4.

Vykoupení tam pozdraví ty, kteří jim poukázali na vyvýšeného Spasitele. Spojení s nimi velebí nyní Toho, který zemřel, aby lidé dosáhli života věčného.

14. Proč andělské zástupy a vykoupení pějí Beránkovi čest a chválu? Zjev. 5, 12—14.

Jen obětní Beránek Ježíš Kristus, který obětoval svůj život za vykoupení lidstva, je hoden takové chvály. Jásající uznávají vykoupení důstojnost Ježíše, Knížete života. Andělské zástupy se sklánějí před ním a všechny hlasy se pozdvihují k děkovné modlitbě: „Hodent jest ten Beránek zabítý vzíti moc a bohatství, i moudrost i sílu, i čest i slávu i požehnání!“ V nebesích zaznívají jásavé písně andělů a zvuky nebeských harf. Láska Boží zvítězila, neboť ztracené je opět nalezeno!

K p ř e m ý š l e n í : Jak se projeví Kristus v našem praktickém životě? Kterým nejdůležitějším ctnostem se máme učit od Krista? Je možno dobře svědčit o Bohu bez Krista?

6. ÚLOHA — 8. FEBRUÁRA 1964

Svedectvo tiché a pokorné

Základný verš: Mat. 18, 3.

Kristus bol pokorný srdcom. To je znak Jeho charakteru. Kráčame v Jeho šľapajách? Svojim učeníkom Ježíš povedal: „Učte sa odo mňa, lebo som krotký a pokorný v srdci.“ (Mat. 11, 29.) Všetci Jeho nasledovníci sa majú učiť od Majstra tichosti a pokore. Túto pokoru ducha, spojenú s vážnym úsilím o záchranu ľudí, potrebujú všetci Kristovi nasledovníci.

JEŽIŠOVA PRIVETIVOSŤ

1. Aké postavenie mal Kristus? Fil. 2, 5. 6; Ján 15, 13.

Kristus je v najvyššom zmysle Bohom. On je od večnosti u Boha. Pán Ježiš Kristus, Syn Boží od večnosti, je samostatnou osobou, a predsa je jedno s Otcom. On bol zvláštnou slávou nebies, On stál v čele nebeských anjelských zástupov a právom prijímal ich úctu. Kristus bol rovný Bohu, večný a všemohúci.

2. Ako sa Kristus ponížil, aby nás vykúpil? Fil. 2, 7, 8; Ján 1, 1—3. 14.

Kristus odložil pre nás svoje kráľovské rúcho, zostúpil z nebeského trónu, odial svoju Božskú prirodzenosť ľudskou a stal sa nám rovný okrem hriechu, aby bol Jeho život pre nás príkladom.

3. Aké naučenie dal Ježiš svojim nasledovníkom? Mat. 20, 20—28; Luk. 17, 7—10.

Svojím životom dal Kristus dokonalý príklad ne-sebeckej služby. Boh nežije sám pre seba. Stvorením sveta a udržiavaním všetkého slúži ustavične ľuďom. „Veď On dáva vychádzať slncu na zlých, aj na dobrých a zosiela dážď na spravodlivých aj na nespravodlivých.“ (Mat. 5, 45.) Tento vzor služby dáva tak Otec ako i Syn. Svojím príkladom nás chcel Ježiš naučiť, čo znamená slúžiť. Celý Jeho pozemský život bol ustavičnou službou.

JEŽIŠOV STYK S ĽUĎMI

4. Ako začal Kristus svoj rozhovor s hriešnou ženou pri Jakubovej studni? Ako sa chovala žena? Ján 4, 5—15.

I povedal jej Ježiš: „Daj sa mi napiť.“ Prosi ju o láskavosť. V nasledujúcom rozhovore vedie Samaritánku k sebazpoznaniu a prebúda v nej túžbu po spasení. (Ján 4, 25. 26.) Ježišov spôsob prístupu k cudziemu človekovi, prosba o láskavosť, je jednou z najlepších metód ako prísť s ľuďmi do rozhovoru a pôsobiť na nich.

5. Ako pochválil Ježiš chovanie úprimne hľadajúceho človeka? S akým výsledkom? Ján 1, 47 až 49.

6. Akú službu vykonal Ježiš, aby svojich učeníkov naučil pravej pokore? Ján 13, 3—5. 12—17.

Veľkosť nezáleží v tom, že sa necháme obsluhovať, ale že ochotne slúžime. To vyžaduje úplnú zmenu nášho zmýšľania. Kým sa neobrátime a nebudeme podobní deťom, nemôžeme vojsť do kráľovstva Božieho. (Mat. 18, 3.) Kristus bol Pánom a Majstrom: predsa sa však znížil k tej nejponíženejšej službe. Podal príklad pokory, aby sa Jeho učeníci nedali zviest sebestvom neobráteného srdca. „Ale v láske slúžte si vospolok.“ (Gal. 5, 13.) Kto prijíma tohoto ducha Večere Pánovej, dosiahne požehnanie. Umývaním nôh dal Pán Ježiš učeníkom príklad, ako si v láske a dôstojnej pokore majú navzájom slúžiť.

TICHOSŤ A POKORA

7. Čím sa vyznačoval Mojžiš vo svojom živote? 4. Moj. 12, 1—3. Doslovne: „Mojžiš bol veľmi tichý.“

8. Ako sa zachoval Izaiáš vo videní? Iz. 6, 1—9.

9. Ako zapôsobilo videnie na Saula, keď sa mu zjavil Pán Ježiš? Skt. 9, 1—6.

**10. Aký duch má spojovať vedúcich a členov sboru?
Rím. 12, 10; 1. Pet. 5, 1—6.**

Nikto by sa nemal domnievať, že stojí nad svojimi spolupracovníkmi preto, že jeho služba je zodpovednejšia. Bez Božej sily nám zostane len naša ľudská nedokonalosť. Toto poznanie by nás malo uchrániť pred pýchou a každou ziskuchtivosťou a zachovať nás pokornými pred Bohom i ľuďmi.

11. Ako sa staneme v Pánovej službe tichými a pokornými? Sof. 2, 1—3.

12. Odkiaľ čerpá veriaci múdrosť a súdnosť? Jak. 1, 5—8.

Len keď svoje srdce pred Bohom pokoríme, poznáme vôľu Božiu, lebo len pokorný duch hľadá Božiu radu. (Ž. 73, 24; 32, 8.) Bude sa však radiť tiež so svojimi bratmi (Prísl. 24, 6), a ak je treba, príjme i pokáranie. (Ž. 141, 5.) Veriaci nedôveruje svojej vlastnej múdrosti a sile, ale spolieha na Pána. Ochoča učiť sa zo skúsenosti posvätených ľudí nás chráni pred chybnými krokmi a nevedomosťou. Domýšľavých a pyšných ľudí nemôže Boh použiť vo svojej službe, (Jak. 4, 6) oni žijú len pre seba a šíria neposvätený vplyv. Pán môže najlepšie pôsobiť skrze ľudí, ktorí sú si vedomí svojej slabosti, ktorí však v odovzdanej viere očakávajú od Neho všetku silu potrebnú k pobožnému životu. Kristus nás učiní silnými, keď nás v našej slabosti naplní svojou silou; učiní nás múdrymi tým, že nám sprostredkuje múdrosť, ktorá je z Boha.

13. Kto bude prebývať na novej zemi? Mat. 5, 5.

Sebapovyšovaním stratili prví ľudia všetku vládu; pokorou ju možno vo viere opäť získať. Ježiš hovorí: „Krotkí budú dedičmi zeme.“ V kráľovstve Božom

platia iné zásady než vo svete. Tam najvyšším je ten, kto najviac slúži. Taký je tiež zmysel textu Mat. 23, 12: „Kto sa poníži, bude povýšený.“

K premýšľaniu: Ktoré príklady zo života Ježišovho ta najviac nabádajú k tichosti a pokore?

7. ÚKOL — DNE 15. ÚNORA 1964

Ježíšův svědek a modlitba

Zlatý verš: Efez. 6, 18.

Je k tomu třeba velké moudrosti zacházet s lidmi tak, aby se rozhodli pro Krista. Tato osobní práce pro druhé by měla mít za základ posvěcený modlitební život. Dříve než mluvíme s lidmi, musíme se setkat s Kristem. U trůnu Boží milosti můžeme si vyprosit dovednost a sílu pro tento krásný úkol.

DOBŘÍ BOJOVNÍCI KRISTOVI

1. Jak připravil Ježíš své učedníky pro službu na Boží vinici? Mat. 10, 16. 17. 22. 34—36; 5, 10 až 12.
2. Proč potřebují následovníci Kristovi sílu od Pána pro svou službu? Efez. 6, 12.
3. Co připravil Bůh k ochraně toho, kdo vydává svědectví o Kristu? Efez. 6, 10. 11. 13—18.
4. Jakou radu dal Pavel mladému Timoteovi? 2. Tim. 2, 3. 4.

Pokoušení, jimiž musejí procházet všichni následovníci Kristovi, formují jejich charakter. Vytrvalost, trpělivost, víra a láska jsou ovocem jejich stá-

losti. Utrpením je vyzkoušena jejich víra. (1. Petr. 4, 12—16; 2. Tim. 3, 11. 12.) Snášením pokušení cti věřící svého Boha, který dopouští bolesti, aby si připravil své děti pro království Boží. Kdo chce následovat Krista, musí se cvičit v sebezapření. Pavel praví ze své vlastní zkušenosti: „Nebo tak za to mám, že nejsou rovná utrpení nynější oné budoucí slávě, kteráž se zjeviti má na nás.“ (Řím. 8, 18.)

ÚTOČIŠTĚ V MODLITBĚ

5. Kde mohou spravedliví naléztí útočiště? Přísl. 18, 10. .

Bůh, který tak miloval svět, že „Syna svého jednorozeného dal, aby každý, kdo věří v něho, nezahynul, ale měl život věčný“ (Jan 3, 16), nenechá nás bez pomoci. On praví: „Aj, dávámť vám moc šlapati na hady a na štíry i na všelikou moc nepřitele, a nic vám neuškodí.“ (Luk. 10, 19.) Máme-li živé společenství s Kristem, pak nás Kristus pevně chopí za ruku a nepustí nás. Musíme jen věřit v tu lásku, kterou Bůh má k nám. Pak budeme bezpečni. „Věže pevná jest jméno Hospodinovo; k němu se uteče spravedlivý a bude povýšen.“ (Přísl. 18, 10.)

6. Kam se odebíral často Ježíš, aby načerpal duchovní sílu? Mat. 14, 23; 26, 36; Mar. 1, 35.

Ježíš vedl skrytý modlitební život. Spasitel vzal na sebe naši bídu a naše mdloby a horoucně si vyprošoval od svého nebeského Otce pomoc a sílu pro svůj životní úkol.

JAK PŮSOBÍ SVĚDKOVA MODLITBA

7. Jakou zkušenost učinil Mojžíš, když pěstoval společenství s Bohem? 2. Mojž. 34, 28—30.

Jako zářil obličej Mojžíšův, když přišel z přítomnosti Boží, tak máme i my skrze svůj charakter vyzařovat slávu Boží. To se však může stát jen tehdy, budeme-li pěstovat stálé a živé společenství s Bohem. Když se modlíme k Bohu, nemůžeme očekávat, že on změní své úmysly, ale spíše má být naše vůle uvedena do souladu s jeho vůlí. Bůh pak použije tohoto proměněného a svou božskou silou naplněného života k úspěšné svědecké službě.

ČINNOST ANDĚLŮ

8. Čím jsou andělé podle Písma svatého? Žid. 1, 14.

Jako za dnů apoštolských tak i dnes se snaží Boží andělé potěšovat zarmoucené, chránit pokání činící a získávat srdce lidská pro Krista. Nemůžeme je vidět, ale oni jsou přesto při nás, aby nás vedli, poučovali a chránili. Skrze ně se dostávají Boží požehnání i nám. Neúnavně pracují pro ty, za něž Kristus zemřel. Když se hříšník obrátí ke Spasiteli a odevzdá se mu, jsou to andělé, kteří nesou tuto zprávu k nebesům. V nebesích se podává zpráva o každém úspěšném úsilí v práci pro Krista.

9. Jak chrání andělé věrné svědky Boží? Ž. 34, 8; Dan. 6, 17—23; Skut. 12, 5—11.

Hřích se nejrůznějším způsobem snaží zničit naši užitečnost na vinici Boží. Přibližuje se k nám na různých cestách a pokouší nás mnohými prostředky, jimiž chce uskutečnit své záměry.

MODLI SE HODNĚ A PŘIJMEŠ HODNĚ

10. Jaká změna nastala u Jáкова, když zápasil na modlitbě s Bohem? 1. Mojž. 32, 25—29.

Setrváváme-li ve víře v Boha, pak on změní všechny převrácenosti v našem životě. Pro něj je snadné způsobit obrat k dobrému tam, kde se nám zdá naše situace beznadějná. Prosba, která je přednesena Bohu s vírou, má velkou sílu. Touto cestou víry měli bychom jít ve všech osobních nesnázích a zakusit jeho pomoc.

11. S jakou pomocí může počítat ten, kdo se nachází ve velké tísní? Ž. 50, 15; 76, 11.

Bůh zasáhl vždycky ve prospěch svých dítek, když bylo nejméně naděje na odvrácení zkázy. On může působit na lidská srdce; on může odvrátit hněv zlých lidí právě tak, jako řídí potůčky vod.

12. O čem nás ujišťují Boží zaslíbení? Mat. 7, 7—11; 24, 35; Žid. 6, 10—20.

Nemusíme se obávat, že by Pán nedbal na modlitby svých dítek. Je však nebezpečí, že to budeme my, kteří nevydržíme na modlitbách a ve zkouškách zmalomyslníme. Jestliže však přijdeme k němu a vyznáme svou nehodnost a hříšnost, pak pamatujme, že on se zavázal, že vyslyší naše volání. Čest jeho trůnu dal Bůh jako záruku za splnění slova, které nám dal. On je Bohem lásky a soucitu, který rád pomáhá, když se k němu s vírou modlíme.

K přemýšlení: Kolik času věnuješ modlitbě? Učinil sis dobrým zvykem každou vážnou záležitost předkládat Bohu? Dovedeš i déle a důvěrně rozmlouvat se svým Bohem? Dovedeš v náhlých potřebách vysílat krátké modlitby? Jaké zkušenosti máš s dlouhými a krátkými modlitbami?

Zlaté pravidlo

Zlatý verš: Mat. 7, 12.

V kázání na hoře mluví Pán Ježíš o zásadách, které platí v království Božím. U Matouše 7, 12 podává zlaté pravidlo o poměru člověka k člověku. Pán Ježíš vychází z přirozené touhy člověka, který si přeje, aby se s ním zacházelo dobře a spravedlivě. Tuto touhu činí měřítkem našeho poměru k bližnímu. Co jsme zanedbali učinit bližnímu, zanedbali jsme Ježíši. Když jsme učinili bližnímu něco dobrého, vykonali jsme tím zároveň službu Bohu. Nejmocnější projev pravdy nalézáme tam, kde se prokazuje milosrdenství a bratrská láska těm, kteří potřebují účasti a pomoci. To je pravda v Kristu. Kdo vyznává jméno Kristovo a řídí se tímto zlatým pravidlem, může být ujištěn, že jeho zvěst o spasení bude provázena velkou silou.

POCHOPENÍ LIDSKÉ PŘIROZENOSTI

1. Jakou vyhýbavou otázku dal Kain Pánu? 1. Mojž. 4, 9.

Lidé stále znovu a znovu kladli otázku: „Zdaliž jsem já strážným bratra svého?“ Zajisté, my jsme strážnými bratra svého. Ve svědomité péči měli bychom se zastat bratra, zajímat se o to, jak se mu vede, přátelsky a s láskou vycházet mu vstříc. Podle vůle Boží měl by být vztah mezi lidmi upřímný, přátelský, laskavý a uctivý. Tento příkaz služební lásky platí jako zásada v nebesích. Ubohý a slabý člověk však hledá své vlastní cesty a usiluje v prvé řadě o splnění svých vlastních přání.

2. Podle kterého pravidla má být určován poměr mezi lidmi? Mat. 7, 12.
3. Jak by se byl choval Job ke svým samospravedlivým přátelům, kdyby byli v jeho situaci? Job 16, 2—5.

Přátelé Jobovi byli špatní těšitelé. Činili mu bolest trpčí a nesnesitelnější, neboť Job nebyl vinen, jak předpokládali. Nelaskavé chování člověka vůči bližnímu je hříchem. Mnozí předstírají, že jsou zastánci Boží spravedlnosti, ale ve styku s bratrem se jim zcela nedostává lásky Boží, na kterou si sami činí nárok. Mnozí z těch, proti kterým bezohledně a tvrdě vystupují, snad právě zápasí s pokušením. Naše chování je zmalomyslnuje a způsobí, že se stanou kořistí pokušitele.

4. Co dal Bůh Davidovi na vybranou, když král zhřešil sčítáním Izraele? 2. Sam. 24, 10—14.

David se prohřešil. Jeho útěcha byla v poznání: Bůh je nejen spravedlivý, ale také milosrdný. Proto sebe i svůj lid svěřil Bohu, bál se však, aby neupadl do rukou lidských.

5. Čemu nás učí podobenství o nemilosrdném služebníkovi? Mat. 18, 23—25.

Naučení obsažené v tomto podobenství záleží v protikladu milosrdenství Božího k tvrdosti srdce člověka. Podobenství nás učí, že Boží odpouštějící milost je pro nás měřítkem, jak máme odpouštět. „Zdaližs i ty neměl se smilovat nad spolumužníkem svým, jako i já smiloval jsem se nad tebou?“

LÁSKA A POROZUMĚNÍ

6. Jak odpověděl Ježíš na otázku: „Kdo je můj bližní?“ Luk. 10, 25—37.

Samaritán nebyl tak obeznámen se zásadami náboženskými jako kněz a levita, ale on žil a jednal jako spravedlivý člověk v Izraeli. Jeho milosrdenství bylo přirozeným projevem základní myšlenky zlatého pravidla. Bylo mu líto nemohoucího muže, jeho dobré srdce jej pudilo k účinné pomoci. Postaral se o raněného tak dobře, jak by si to byl ve stejné situaci přál pro sebe. Byl mu dobrým bližním.

7. Co učinil Pán pro Izraele? Jaké zaslíbení dal svému lidu? Iz. 63, 7—9; Jer. 3, 15.

8. Proč může Ježíš cítit s námi lidmi? Žid. 4, 15. 16.

Kristus znal ze zkušenosti všechny strasti a pokušení, kterým jsou lidé vystaveni. Žádný člověk nebyl nikdy satanem více sužován než Syn Boží, který se stal člověkem. On nesl tíži hříchů a bolestí celého světa. Proto nám nikdo nemůže rozumět lépe než on. Jelikož prožil všecko lidské, může cítit s každým jednotlivcem, který nese břímě a se svým soucitem nám nabízí i pomoc.

9. Jaké pozvání zaznívá všem lidem? Iz. 55, 1—3; Mat. 11, 28—30.

Jdi k Ježíši a řekni mu: „Pane, moje břímě je pro mne příliš těžké. Pomoz mi, protože já je sám neunesu.“ On ti pak odpoví: „Ve věčném milosrdenství chci se nad tebou slitovat. Odejmu tvé hříchy a dám ti pokoj, neboť jsem tě vykoupil svou krví. Jsi můj. Chci posílit tvou slabou vůli a v mé síle budeš moci zvítězit nad hříchem.“ Jestliže jsme zakusili laskavost Páně, pak bychom měli projevovat téhož ducha trpělivosti a milosrdenství vůči svým bližním.

JINÉ MOŽNOSTI SVĚDECTVÍ

10. Jak se bude chovat křesťan? Fil. 2, 4. Porovnej s Luk. 6, 31.

Vžij se do situace bližního. Vžij se do jeho cí-
tění, do jeho těžkostí, zklamání, radostí i utrpení!
Představ si, že bys byl v jeho vlastní kůži a pak
s ním jednej tak, jak bys chtěl, aby s tebou jednali
v podobné situaci. Velmi snadno jsme zmalomysl-
něni, když nevidíme okamžitě výsledek svých snah.
Neměli bychom nikdy přestat modlit se za někoho,
dokud je ještě ta nejmenší naděje.

**11. Jak bychom se měli chovat k těm, kteří nám
připravují smutek a starost? 2. Kor. 2, 5—8.**

Kdo sám prožil těžké chvíle, je ohleduplný a trpě-
livý vůči chybám bratří. Osvobodme se od ducha
souzení svých bližních! Chceme se raději řídit po-
dle toho, který zná všechny pohnutky lidského srd-
ce a jemuž jsou známy všechny okolnosti pokušení.
Tuto útěchu máme přinášet i druhým. Bůh zná veš-
keré naše myšlenky i skutky. Přesto však můžeme
svou věc plni důvěry předat Bohu u vědomí, že on
je milosrdný a milostivý.

**12. Jak můžeme naplnit zákon Kristův? Gal. 6, 1. 2;
Řím. 15, 1—3.**

**13. Co daroval Bůh Šalomounovi v odpověď na jeho
modlitbu? 1. Král. 3, 9—12.**

K přemýšlení: Co by sis nejvíc přál od
svých přátel a co od spoluvěřících? Jak bys dokázal
tytéž věci dělat svým přátelům? Jak nejlépe pro-
jevíme soucit i společnou radost se svými bliž-
ními?

Svedectvo Božieho slova

Základný verš: 1. Pet. 1, 23.

Kristus povedal svojim nasledovníkom: „Skúmajte Písma, lebo si myslíte, že večný život máte v nich, a tie vydávajú svedectvo o mne.“ (Ján 5, 39.) Peter nás napomína: „Ale Pána, Krista, posväcujte v srdciach! Každému, kto by vás bral na zodpovednosť pre vašu nádej, buďte stále pripravení vydať počet, pravda v tichosti a s bázňou.“ (1. Pet. 3, 15.) Veriaci v Krista by mali vzrastať v poznaní Božieho Slova, aby mohli presvedčivo svedčiť o svojej viere.

MOC BOŽIEHO SLOVA

1. K čomu je Božie Slovo prirovnané? Jer. 23, 29; Žid. 4, 12.

Moc Božieho Slova sa neumenšila. Pôsobí na každého človeka. Pre kresťana je Božie Slovo „užitočné učiť, trestať, napravovať a vychovávať v spravodlivosti, aby dokonalý bol človek Boží a spôsobilý na všetko dobré.“ (2. Tim. 3, 16. 17.)

2. Ako sa človek stáva znovuzrodenu bytosťou? 1. Pet. 1, 23.

Bez živého Slova Božieho človek nemôže zmeniť svoje zmýšľanie a duchovne sa obnoviť. Božie Slovo je Božím prostriedkom k pretvoreniu charakteru.

3. K čomu prirovnal Ježiš Božie Slovo? Luk. 8, 11.

Slovo Božie je semeno. Každé semeno má v sebe klíčok, v ktorom je život rastliny akoby uzavretý. V každom príkaze a v každom zaslúbení Božieho Slova je moc, skrze ktorú môžeme príkaz splniť a ktorou sa zaslúbenie môže uskutočniť. Kto vierou prijme Božie Slovo, prijíma súčasne i moc, aby z viery mohol i žiť.

4. Prečo mnohým Izraelitom Božie Slovo nepomohlo? Žid. 4, 1. 2.

Bez viery nemožno prijať Božie Slovo. „Lebo ten, čo pristupuje k Bohu, musí veriť, že Boh je a odplatí hľadajúcim ho“ (Žid. 11, 6). Skutočne veriaci človek prijíma Slovo Božie v bázni a cíti povinnosť jednať podľa neho.

5. Kto tiež pôsobí pri znovuzrození človeka? Ján 3, 3—8.

Aj keď Božie Slovo kážeme, nemôžeme udeliť ľuďom Božiu moc. To presahuje naše ľudské možnosti. Len Božím Duchom sa stane Slovo Božie živé a dostatočne silné, aby obnovilo dušu k večnému životu.

HRIEŠNIKOVA ÚČASŤ

6. Ako môže hriešnik prijať Božie požehnanie? Mat. 7, 7—11; Mar. 11, 24.

Každé zaslúbenie nám môže byť predmetom a obsahom modlitby, keď spoľahneme na dané Slovo Božie. Boh splní každý prísľub, ktorý dal. V detinskej dôvere môžeme povedať: „Pane, držím sa Tvojho zaslúbenia: „Proste a dostanete; hľadajte a ná-

jdete; klopte a otvorí vám.“ Ak chceme obdržať to, o čo prosíme, musíme pevne veriť a nepochybovať. Takejto viere Boh zaslúbil svoju pomoc.

7. Z čoho poznávame Ježišovu pevnú vieru, že Boh vypočuje Jeho prosby? Ján 11, 41b; 1. Ján 5, 14. 15.

Našou úlohou je prijať Božie Slovo a cele sa podriaďovať Božej vôli. Ono potom splní svoju úlohu v nás a s nami. Božie zaslúbenie si máme osobne privlastniť a tiež druhých učiť, aby Slovu Božiemu verili.

PRAKTICKÉ POUŽITIE

8. Čo zažil žalárnik vo Filipi? Skt. 16, 25—34.

Žalárnik prosil, aby mu ukázali cestu. Uveril Božiemu Slovu a bol pokrstený. Aká veľká bola jeho radosť, keď si vierou privlastnil Božie zaslúbenie a prijal Bohom zaslúbené požehnanie!

9. Ako bol uzdravený 38ročný chorý človek pri Bethesdaskom rybníku? Ján 5, 1—9.

Nemocný bol uzdravený preto, že keď počul Božie Slovo, uveril a poslušne jednal. Záchrana je v Slove, ale Slovo je len vtedy účinné, keď ho príjmeme do srdca ako „Slovo Božie“. (1. Tess. 2, 13.) Krst dvooranina etiópskej kráľovnej (Skt. 8, 26—28) a krst učeníkov Jána Krstiteľa v Efeze (Skt. 19, 1—7) sú príklady obrátenia skrze vieru v Slovo.

10. Kto je Kristu najbližšie podľa Jeho slov? Luk. 8, 19—21; 11, 27. 28.

PRIPRAVA SRDCA PRE PRIJATIE BOŽIEHO SLOVA

11. Čím naznačil Ježiš, že príprava pôdy srdca je pre prijatie Božieho Slova životne dôležitá? Mat. 13, 3—8.

V podobenstve o rozsievачovi ide hlavne o účinok, ktorý má pôda na rast semena. Pôdu srdca treba obrobiť. To znamená, že srdcia musia byť pripravené pre prijatie evanjelia. To sa deje prívetivým chovaním, starostlivosťou o nemocných, pomocou susedom a rôznymi prejavmi lásky k blížnemu. Prežité kresťanstvo presvedčuje najlepšie. Keď však kárame, znižujeme, haníme, súdime, odsudzujeme, sme odmeraní a žijeme sebecky, potom sa pre náš špatný príklad ľudské srdcia uzatvárajú pred evanjeliom. Tieto dve skutočnosti by sme mali mať vždycky na zreteli pri práci pre Pána.

12. K čomu Boh vyzýva hriešnikov? Prísł. 23, 26a; 4, 20—24.

13. Aké zasľúbenie nám dáva Boh? Iz. 55, 10. 11.

Žiadny zvestovateľ evanjelia Ježiša Krista by nemal vo svojej službe zmalomyseľnosť, ale veriť zasľúbeniu, že i najtvrdší hriešnik sa môže milosťou Božou obrátiť. Nič nie je nášmu Bohu príliš ťažké. Pán hovorí: „Slovo, ktoré výjde z mojich úst nevráti sa ku mne prázdne, ale vykoná to, čo sa mi líbi, a podarí sa mu to, na čo ho pošlem.“

K premýšľaniu: Prijímaš Slovo Božie s výhradami, alebo bez výhrad? Čo je najdôležitejšie pri čítaní a zvestovaní Božieho Slova? Čím dobre skypujeme pôdu srdca pre semeno Božieho Slova?

Vliv zbožného života

Zlatý verš: Mat. 5, 15. 16.

Božím úmyslem je oslavit se před světem ve svých dítkách. Pán očekává, že všichni, kteří nosí jméno Kristovo, budou jej představovat v myšlenkách, slovech i činech. On chce celou jejich bytost očistit a posvětit, aby svým dobrým příkladem přitahovali své okolí k Spasiteli. Jejich živá víra má být protkána činy a slovy.

NAŠE VELKÁ POTŘEBA

1. Jaké poznání je potřebné k dosažení věčného života? Jan 17, 3.
2. Čím jsou křesťané podle slov apoštola Pavla? 2. Kor. 2, 14—16; 4, 5—7.

Poznání Boha a Ježíše Krista je výchovou pro království Boží a klíčem k branám nebeského Jeruzaléma. Božím úmyslem je, aby všichni, kteří přijali Krista skrze křest, rostli v tomto poznání Boha. Boží služebníci pak mají za povinnost vysvětlit křtěncům milost jejich vznešeného povolání v Kristu Ježíši.

3. V čem je plná zralost křesťana? Efez. 3, 16—19.

Bůh nám chce dáti ducha moudrosti a zjevení, abychom poznali jej samého. Pavel píše: „Abyste mohli stihnouti se všechněmi svatými, kteraká by byla širokost a dlouhost a hlubokost a vysokost — a poznati přenesmírnou lásku Kristovu, abyste na-

plnění byli ve všelikou plnost Boží.“ (Efez. 3, 20; 1, 17; 3, 18. 19.) To je ono vysoké poznání, kterého máme podle vůle Boží dosáhnout.

. ZKUŠENOST BOHABOJNĚHO ENOCHA

4. Jakou zkušenost učinil Enoch s Bohem? 1. Mojž. 5, 22.

Enoch chodil u víře v nejuvěrnějším plnění každodenních povinností. Nebyl poustevníkem, který by se odděloval. Naopak, musel konat mezi svými bratřími dílo pro Boha. V kruhu své rodiny i ve styku s lidmi dokázal, že je upřímným, v pevné víře stojícím služebníkem Páně. Život Enochův nám ukazuje, jaká by měla být naše zkušenost. Měli bychom více uvažovat o životě tohoto muže, který vedl svatý život, byl proměněn a vzat do nebe, aniž by okusil smrti.

5. Co činil Enoch s poznáním, které mu udělil Bůh? Juda 14. 15.

Když uviděl Enoch ve vidění budoucí události, stal se kazatelem spravedlnosti a zvěstoval všem posluchačům Boží poselství. V zemi, do níž se Kain snažil utéci před Boží přítomností, kázal takto: „Aj, Pán se běře se svatými tisíci svými, aby učinil soud všechněm a trestal všecky, kteříž by koli mezi nimi byli bezbožní ze všech skutků bezbožnosti jejich.“ (Juda 14. 15.) Lidé viděli dobře onu Boží sílu, která se zjevovala v jeho zbožném životě. Někteří uposlechli tohoto varování a zřekli se svých hříchů. Většina se však posmívala slavnostnímu poselství. Ve všech dobách se lidé takto chovali k slovu proroků a k varování služebníků Božích.

6. Jaké svědectví obdržel Enoch od Boha? Žid. 11, 5; 1. Mojž. 5, 24.

ZKUŠENOST JANA KŘTITELE

7. Co řekl Ježíš o Janu Křtiteli? Mat. 11, 11a; Jan 1, 6—8.

8. Jaké poselství zvěstoval Jan Křtitel? Mat. 3, 1—3; Luk. 3, 1—6; Iz. 40, 3—8.

Jan měl připravovat cestu Páně v srdcích svých posluchačů. Stál před lidmi v Boží síle a v Boží spravedlnosti. Nebojácně mluvil také s králem Herodesem o jeho nečistém životě, neboť Jan stál a jednal z příkazu všemohoucího Boha. Své poselství o příchodu Páně nemusel dokazovat teoriemi, neboť Bůh přišel v Kristu k svému lidu. Vážně, ale i nadějně zazníval hlas připravovatele cesty: „Pokání čiňte, neboť se přiblížilo království nebeské!“ (Mat. 3, 2.) Novou, neznámou silou pohnul lidem. Celý národ byl otřesen. V zástupech šli k němu na poušť a přijímali křest na odpuštění hříchů. V době krátce před druhým příchodem Kristovým musí být vykonáno dílo podobné dílu Jana Křtitele. Bůh volá církev, aby připravila lid, který by obstál ve velký den Páně. Poselství, které předcházelo veřejnému vystoupení Kristovu, znělo tehdy: „Pokání čiňte, neboť se přiblížilo království nebeské!“ Dnes kážeme: „Připraviž se vstříc Bohu svému, ó Izraeli!“ (Amos 4, 12.) Toto dílo musíme konat s toutéž odevzdaností a věrností, s jakou působil Jan Křtitel.

9. V čem se projevuje nesobeckost Jana Křtitele, když vydával svědectví o Kristu? Jan 3, 25—30.

Jejikož se Jan díval vírou na Spasitele, mohl zapřít sama sebe. Nesnažil se přitahovat lidi k sobě, ale vedl jejich myšlenky stále výše, až spočinuli u Beránka Božího. On byl jen hlasem, člověkem vo-

lajícím na poušti. Radostně zůstal v odloučenosti a nepoznán, aby oči všech se mohly obrátit k Ježíši. Kdo je jako posel Boží věrný svému povolání, nebude hledat žádnou čest pro sebe. Teprve když při něm nastane tato charakterová změna, může zvěst o Beránku Božím, který snímá hříchy světa, předsvědčit jiné a lidé ji mohou přijmout. Láska ke Kristu umrtvuje v nás veškerou lásku k sobě.

10. Jak svědčil Jan o úloze Spasitele? Jan 3, 31—36.

Kristus nedává Ducha podle míry. Máme míti účast na této slávě, ale nebeské světlo přijmeme jen tehdy, když ochotně odložíme veškeré sobectví. Boha a Krista vírou přijmeme jen tehdy, když v poslušnosti podřídíme všechny myšlenky Kristu. Kdo to učiní, tomu bude dán Duch svatý bez míry. Pak může být o nás řečeno: „V Kristu přebývá plnost božství tělesně a vy jste dokonalí v něm.“ (Kol. 2, 9. 10.)

POSELSTVÍ ELIÁŠE

11. Co předpověděl anděl Páně o životě a díle Jana Křtitele? Luk. 1, 13—17.

Jan Křtitel šel vpřed v moci a duchu Eliáše, aby připravil cestu Páně a aby obrátil srdce lidu k moudrosti a spravedlnosti.

12. Které proroctví se částečně naplnilo v působení Jana Křtitele? Mal. 4, 5. 6; Mat. 11, 7—11. 14. 15.

13. Co je znakem církve, která připravuje lid na druhý příchod Kristův? Zjev. 14, 12.

Ti, kteří připravují cestu Páně pro jeho druhý příchod, jsou symbolizováni Eliášem. — Jako Jan přišel v duchu Eliášově, aby připravil Kristu cestu

pro jeho první příchod, tak máme i my v této době s toutéž vírou a v téže moci klestit cestu pro druhý příchod Páně. Enoch a Jan Křtitel svědčili svým bohobojným životem. Jejich „já“ bylo ukřižováno. Kristus žil v nich. Když se Bůh takto projevuje v lidech, pak jsou hříšníci přitahováni k církvi. U věřících se bude poznání Boha zrcadlit v jejich životě.

K přemýšlení: V čem bys mohl následovat Enocha a v čem Jana Křtitele? Kterými krásnými vlastnostmi Eliáše by se měl vyznačovat lid očekávající svého Pána? V čem našel Eliáš největší sílu na konci svého života? (1. Král. 19, 12.)

11. úkol — dne 14. března 1964

Překážky křesťanského svědectví

Zlatý verš: Žid. 12, 1. 2.

Největší překážkou světu k poznání pravého Boha je život těch křesťanů, kteří jsou navenek ctnostní, ušlechtilí a čestní, ale tajně slouží hříchu. Lidské duši, která musí v tichosti bojovat proti mocným pokušením, je takovéto zdánlivé křesťanství urážkou. Jestliže někdo věří v Boha a má vysoké poznání o čistotě a poctivosti křesťanského života, a přece přestupuje svatá Boží přikázání, pak je horší než nevěřící. Nestojíme-li ve správném poměru k Bohu, staneme se pro svůj špatný život bludným světlem, skrze které se mnozí dostanou do časné i věčné záhuby.

LÁSKA K SVĚTU

1. Co musí odložit každý křesťan? Žid. 12, 1. 2.

V epištole k Židům se zdůrazňuje zvláštní upřímnost, kterou se má vyznačovat křesťanovo úsilí o věčný život. Závist, nenávisť, nedůvěra, pomlouvání a chamtivost, jakož i v nitru pěstované vášně a nesvaté touhy — to všechno jsou překážející břemena, která musí křesťan odvrhnout, chce-li v boji o nesmrtelnost dosáhnouti cíle. Za každou cenu musíme odložit takový obyčej a návyk, který svádí k hříchu nebo přináší hanbu jménu Kristovu. Nebeské požehnání nemůže spočinout na člověku, který úmyslně přestupuje zásady spravedlnosti. Zahráváme-li si jen s jedním hříchem, pak to stačí k tomu, aby byl charakterový vývoj k lepšímu zadržen a jiní tím svedeni na scestí.

2. Čím je ohrožen duchovní život církve? 2. Tim. 3, 1—5; 1. Jan. 2, 15—17.

Světáctví a touha po zábavách jsou jen některými nepřáteli duchovního života. Jako díry ve vědru, tak i láska k světu způsobuje, že náš duchovní život prosakuje, vytéká. Miluje-li církev světské radovánky, pak již nepocituje povinnost zachraňovat ztracené. Démas opustil svého spolupracovníka Pavla, protože si zamiloval svět. (2. Tim. 4, 10) Láska k pravdě vychladne, protože život vyznavačů Kristových již nevykazuje žádnou lásku. (Mat. 24, 12.) Kéž by každý následovník Kristův, který opustil svou první lásku, činil ze srdce pokání! (Zjev. 2, 4. 5.)

TOUHA PO MAMONU

3. Co způsobilo, že král Ezechiáš zanedbal využít příležitosti k vydání svědectví o Bohu? Jaké následky mělo toto zanedbání? 2. Král. 20, 12—18.

Poslové viděli všechno, co jim Ezechiáš ukázal. Jaká příležitost vydat svědectví o Bohu! Bůh jej uzdravil ze smrtelné nemoci. Zázrak na slunečních hodinách vzbudil všude podiv. Ezechiáš mohl vydat svědectví o předivném milosrdenství a moci Boží a mohl ukázat hostům, co všechno činí Bůh pro své děti na zemi. Ale Ezechiáš zůstal dlužen toto svědectví. Platí otázka, kterou Bůh položil Ezechiášovi, také nám? Co vidí lidé v našich domovech? O čem svědčí náš život?

4. Čím podal Gézi falešný obraz Boha izraelského? 2. Král. 5, 20—24.

5. Jak se zachoval Elizeus k svému chamtivému služebníku? 2. Král. 5, 25—27.

Elizeovo pokárání neplatilo jen jeho služebníku Gézimu, ale platí všem v církvi Boží, kteří projevují téhož nepravého ducha jako Gézi. Bůh nám nad míru požehnal v našem osobním životě, dal nám v práci také duchovní ovoce. Hříšníci se všude obra- cejí a k Bohu stoupají děkovné a vítězné písně. A přece se ukazuje v srdcích některých členů církve duch chamtivosti. Lidé shromažďují a ukládají ma- jetek, který udušuje duchovní život. Bůh se znovu táže: „Je nyní čas obracet svou pozornost na peníze a roucha?“

SOBECTVÍ

6. Který duch mohl oslepit duchovní zrak učedníků? Jakou radu jim dal Ježíš? Luk. 22, 24—27.

7. Jaká pohnutka vedla apoštola Pavla v jeho svě- decké službě? 2. Kor. 5, 14a porovnej s Jan. 13, 34. 35.

Pavel praví: „Láska zajisté Kristova víže nás.“ (2. Kor. 5, 14.) To byla činná zásada v jeho jednání a působení. Kdykoliv hrozilo nebezpečí, že by jeho horlivost na cestě povinnosti mohla být ochromena, pak jej pohled na kříž pobídl k tomu, aby se znovu vzchopil a dále kráčel na cestě sebezapření. Důvěřoval lásce Boží projevené v oběti Krista, v které je proměňující i zachraňující moc. Jaký rozdíl se projevuje mezi smýšlením Kristovým a naším! Pavel o tom napsal: „Nebo znáte milost Pána našeho Jezukrista, že pro vás učiněn jest chudý, jsa bohatý, abyste vy jeho chudobou zbohatli.“ (2. Kor. 8, 9.) Známe tu výši, s které sestoupil, a také hloubku pokoreň, kterou snášel. On vstoupil na cestu sebeobětování a neodvrátil se od ní, dokud nepoložil svůj život. Z lásky k lidem snášel veškeré příkoří a hanu.

JINÉ PŘEKÁŽKY

8. Před čím nás varuje apoštol Jakub? Jak. 2, 1 až 5.
9. V čem záleží čisté a neposkvrněné náboženství? Jak. 1, 27.
10. Jak odstraňoval Ježíš během své zemské služby překážky evangelia? Jan. 4, 19—26; Mar. 7, 24 až 30; Luk. 7, 1—10.
11. Jak to vyjádřil Kristus ve svém posledním příkaze učedníkům, že evangelium nezná rozdíl mezi lidmi? Mat. 28, 18—20.

Zvěst o kříži byla určena pro všechny lidi. Příkaz Ježíšův ke zvěstování poselství vylučuje jakékoliv omezení. Příslušníci všech národů mají se stát členy Boží rodiny, v níž neplatí Žid ani Řek, služebník ani svobodný, muž ani žena, ale všichni jsou

jedno v Kristu Ježíši. (Gal. 3, 28.) Víra v Krista činí z hříšníků dítky Boží bez ohledu na to, jakého jsou původu.

12. Jaké další varování podává Písmo těm, kteří vydávají svědectví o Bohu? 2. Tim. 4, 2—4; Kol. 2, 8; Žid. 10, 35—39; 12, 13—15.

Kristus čeká na to, aby mohl v srdcích svých následovníků roznítit víru a lásku. Oni nesmějí vydávat světu falešné svědectví, ale musí stát pevně na základě věčné pravdy. Každý křesťan ať ukazuje na svém příkladném životě, jak lze plnit vůli Boží.

13. Jakými slovy povzbuzoval apoštol Pavel každého k neochvějnému svědectví o Kristu? 1. Kor. 15, 58; 3, 8b.

K přemýšlení: Která je největší překážka křesťanského svědectví podle tvého názoru? Která je největší překážka pro církev jako celek? Čím můžeš být i ty nejsnadněji oslepen?

12. úloha — 21. marca 1964

Poznanie a úloha svedka Ježiša Krista

Základný verš: 1 Pet. 3, 15.

Ak chceme pracovať na Pánovej vinici, potrebujeme k tomu dobrú prípravu, lebo Boha možno uctiť len príkladnou službou. On chce, aby sme použili tie najlepšie a vrcholné schopnosti, ktoré nám prepo-

žičal. Nemali by sme preto premeškať žiadnu príležitosť a nechať ju nevyužitú, ale vyzbrojiť sa duševne a duchovne pre dielo Božie. Len keď sme vo viere pevne založení, môžeme predkladať pravdu Božieho Slova jasne a presvedčivo.

HORLIVOSŤ A VEDOMOSTI

1. Aké svedectvo vydal Pavel o Epafrasovi, služobníkovi Ježiša Krista? Kol. 4, 12. 13.

Epafras pracoval veľmi horlivo a s vrúcnyimi modlitbami v Kolosách. Pavel hovoril s uznaním o tejto službe. K zvestovaniu Božieho posolstva nie je ani tak treba veľkých rečníkov; pravdu vedia najmocnejšie zvestovať úprimní veriaci. Potrebujeme mužov a ženy, ktorí vynaložia všetko svoje úsilie a so svätou horlivosťou v konaní dobra zastupujú Božiu vec.

2. Čo povedal apoštol Pavel o horlivosti Židov? Rím. 10, 2.

Horlivosť, ktorá neháji čistú pravdu Božieho Slova, pôsobí len škodu. Židia boli príliš pevne pripútaní k Mojžišovmu zákonu. Preto boli ich oči zaslepené pre dielo Kristovo. Avšak také isté nedostatky vykazuje kresťanova povrchnosť, lebo mnohým chýbá vážnosť a hĺbka pravej viery. Pavel píše v Kol. 3, 23. 24 a v 3. kap. Juda ako máme svedčiť o Bohu.

3. Ako mal horliť Spasiteľ podľa prepovede žalmistu? Ž. 69, 10. Porovnaj s Ján 2, 12—17!

Ježišova služba stravovala jeho sily i život. Celú svoju pozornosť uprel na dokončenie vykupiteľského diela. Ducha takejto odovzdanosti mali by prejavovať všetci svedkovia Boží.

V Ý Z N A M V Ŏ L E

- 4. K čomu máme byť vždycky hotoví a ochotní?
1. Pet. 3, 15.**

Hlavnou úlohou veriaceho je priblížiť hriešnikom Krista ako jediná cestu života a vysvetliť im vznesené a vzácne pravdy Božieho Slova.

- 5. K čomu nabádal Jozue ľud, keď mu predložil Božie požiadavky? Joz. 24, 15; Ján 7, 17.**

Naša vôľa je smerodatná pre naše rozhodnutie. V každej životnej situácii platí pre nás slovo Pánovo: „Vyvoľte si dnes, komu budete slúžiť!“ Každý človek môže svoju vôľu postaviť na Božiu stranu, môže sa však tiež zrieknuť Pána. Voliť sme si. Boh neriadi náš život bez nášho zvolenia. Ponúka nám ochranu a pomoc, ale len vtedy, keď Ho prosíme a keď sa podriaďujeme Jeho dobrotivej vôli.

- 6. Len kto stavla na neotrasiteľnom základe? Mat. 7, 24. 25.**

Presvedčivou silou viery a mocou lásky Božej vedieme ľudí k rozhodnutiu pre Pána. Vlastná úprimnosť, bohuľúby život, dobrá znalosť Písma a skúsenosti s Bohom nám pomôžu účinne zvestovať pravdu.

P R Í K L A D N É P Ŏ S O B E N I E

- 7. Kto rád poslúchal Ježiša? Mar. 12, 37.**

Ježišove naučenia boli tak blízke životu a prosté, že im mohli rozumieť učení v Písme i ľud. Ježiš sa im nesnažil sprostredkovať prehlboké poznatky, ktoré by nemohli pochopiť, ale učil ich denne žiť s Bohom, t. j. milovať Boha i blížnych.

8. Akú metódu používal Ježiš pri svojom vyučovaní? Mar. 4, 33. 34.

Kristove podobenstvá boli vzaté z denného života. I keď boli prosté, predsa mali hlboký význam. Kristus znázorňoval večné pravdy životom vtákov vo vzduchu, lúčnou kvetinou, pučiacim semenom, pastierom a ovcou. Keď potom poslucháči toto videli, pripomínali si Jeho slová. Tak sa im pravda stala živou skutočnosťou.

9. Akou zásadou sa riadil ap. Pavel vo svojej službe? 1. Kor. 9, 19—23.

10. Ako hovoril Peter so svojimi poslucháčmi plnými predsudkov o Kristu? Skt. 2, 29—39.

Aby dosvedčil svoju zvesť, Peter sa neodvolával na Kristove výroky. Vedel, že predsudky jeho poslucháčov sú tak veľké, že by jeho slová v tomto ohľade zostali bez účinku. Hovoril radšej o Dávidovi, ktorého považovali Židia za svojho patriarchu. Zvesť, ktorú im Peter priniesol, bola v podstate rovnaká. On však volil iný spôsob, na základe čoho boli ochotní poslúchnuť.

11. Ako by sme mali pristupovať k ľuďom, ktorí evanjelium vôbec nepoznajú? Ján. 16, 12; 1. Kor. 3, 2.

Kristus čo najmenej narušoval obvyklý myšlienkový chod človeka nečakanými náukami alebo predpismi. Jeho náuky vyrastli zo zážitkov a pojmov ľuďom známych. Každá zvesť musí byť usmernená vo svojich hlavných rysoch k zmiereniu a k viere v Spasiteľa. Všetky biblické nauky a zásady majú svoje pevné miesto v našom kresťanskom živote, ale všetky vrcholia vo vykúpení skrze Pána Ježiša Krista. Toto posolstvo je jadrom našej viery.

12. Čomu sa môžeme naučiť z Jákovovho jednanía s ľuďmi? 1. Moj. 33, 13. 14.

Ak chce mať niekto jasný a zreteľný odtlačok pečate vo vosku, potom nevŕtlačí pečať rýchlo a unáhle. Vtlačá ju do mäkkého vosku pomaly a rovnomerne, kým vosk nezuhne do žiadaného tvaru. Podobne máme zachádzať i s ľudskou dušou. Stálosť dobrého kresťanského vplyvu skrýva v sebe veľkú moc a je tajomstvom úspechu pri obrátení úprimnej duše.

13. Na čo musí kresťan pamätať pri svojej reči? Kol. 4, 6; Tit. 2, 8.

Duchovné pravdy máme vždy predkladať proste, aby ich ľudia pochopili a prijali ich do srdca.

K premýšľaniu: Prečo je dôležité podriaďiť svoju vôľu Bohu? Potrebuješ osobne poznať základné pravdy Písma? Je pre tvoj duchovný vzrast potrebné získavať nové poznatky a nové pravdy?

13. úkol — dne 28. března 1964

Zaslíbení Ducha svatého

Zlatý verš: Luk. 24, 49.

Pro dobu před druhým příchodem Kristovým je zaslíbeno udělení zvláštní milosti, která má připravit církev na příchod Syna Božího. Toto vylití Ducha svatého je přirovnáno k pozdnímu dešti. Mají-li věřící obdržet tuto sílu, musejí vysílat k Pánu své vroucí prosby.

ZASLÍBENÍ PRO SLUŽBU PÁNĚ

1. Jaká zaslíbení nám dal Bůh? 1. Pet. 1, 4.

Především musíme jeho zaslíbením věřit. Přistoupíme-li k němu s vírou, pronikne každá modlitba k trůnu Božímu. Když jsme jej prosili o požehnání, pak musíme věřit, že je také obdržíme. Věřící už napřed děkuje, že je obdržel. To je jistota víry! Můžeme jít za svými povinnostmi v jistotě, že se požehnání Boží uskuteční, když je budeme nejnaléhavěji potřebovat. Jestliže jsme učinili tuto zkušenost, pak také víme, že naše modlitby jsou vyslyšeny. Bůh chce „učiniti mnohem hojněji, než my prosíme aneb rozumíme podle moci té, kterouž dělá v nás“. (Efez. 3, 20. 16; 1, 19.)

2. Co zaslíbil Ježíš těm, kteří rozsévají, a těm, kteří žnou? Jan 4, 34—38; Ž. 126, 6; Iz. 55, 11.

Dobré símě může po nějakou dobu ležet nepovšimnuto v chladném sobeckém srdci bez jakékoliv známky, že zapustilo kořeny. Později, když pod vlivem Ducha svatého nastanou příznivé okolnosti, vzejde skryté símě a přinese ovoce ke cti Boží. My nevíme, co z naší životní práce přinese užitek. Tím se také nemáme vůbec zaměstnávat. Musíme konat práci a to ostatní přenechat Bohu. Když Bůh otevře cestu k provedení určitého díla a zaslíbí úspěch, pak musí vyvolený služebník činit všechno, co je v jeho silách, aby zajistil zaslíbený úspěch. Budeme-li konat dílo Boží s celou oddaností, pak se úspěch s požehnáním Božím určitě dostaví.

ZASLÍBENÍ BOŽÍ POMOCI

3. Co zaslíbil Kristus svým učedníkům pro jejich svědeckou službu? Luk. 24, 49; Skut. 1, 8.

Spasitel ví, že žádné argumentování neobměkčí tvrdá lidská srdce a neprorazí kůru světského smýšlení a sobectví. Jeho učedníci potřebovali Ducha svatého, moc s výsosti, aby mohli úspěšně zvěstovat poselství o spasení. Bůh musí osvítit srdce živým poznáním Toho, který je cesta, pravda a život. Dilo svěřené učedníkům vyžadovalo však také od nich velký výkon a ochotné zapojení do práce.

4. Jaká je úloha Ducha svatého? Jan 14, 16—18. 26; 15, 26; 16, 7—14.

Kristovi následovníci musejí sice bojovat proti moci satana, ale je jim také zajištěna nadlidská pomoc. Duch svatý a andělé Boží jsou připraveni podírat nás v našich snahách. Člověk může mít mnoho slabostí i nedokonalostí. Milost Boží je však k dispozici všem, kteří Pána celým srdcem hledají. Síla Všemohoucího je s těmi, kteří skládají svou důvěru v Bohu.

5. Jak se projevilo splnění Kristova zaslíbení učedníkům? Skut. 2, 1—4. 41—43.

6. Co prohlašoval Petr zástupu, který byl usvědčen ze svých hříchů? Skut. 2, 37—40.

Duch svatý je dán k posvěcení života a k svědecké službě. Následujících pět bodů nám to lépe vysvětlí:

a) Kristus je nám blíže skrze Ducha svatého. Jako člověk nemohl být Kristus všude osobně. Skrze Ducha svatého je Spasitel přístupný všem.

b) Duch svatý naplňuje jednotlivce. Nikdo nemůže za druhého věřit. Nikdo nemůže za druhého přijmout Ducha svatého. Nikdo nemůže bližnímu zprostředkovat charakter, který je ovocem Ducha.

c) Dar Ducha otevírá nové možnosti ke službě pro Pána. Nesmírně veliký je vliv toho, který odkládá své

„já“, nechá působit Ducha svatého ve svém srdci.

d) Předpoklad k přijetí Ducha. Církev má odstranit veškerou nejednotu a plně se dát k dispozici Bohu. Smí prosit ve víře o splnění zaslíbeného požehnání, které jí pak bude dáno. Když se z celého srdce posvětime službě Kristově, dá Bůh na to svou odpověď bezmezným vylitím svého Ducha. To se však nemůže stát, dokud velká část církve žije sama sobě.

e) Víra v jeho zaslíbení! Nyní je čas, kdy mají všichni přijmout Boží milost a Ducha svatého.

BOŽÍ VEDENÍ

**7. Jak vedl Duch Boží učedníky v době apoštolské?
Skut. 8, 26—40; 16, 6—10.**

Bible učí velmi zřetelně, že Bůh vede své služebníky na zemi velmi zvláštním způsobem skrze Ducha svatého, aby dílo spásy spělo vpřed. Musíme prosit o Ducha sv. a očekávat v pokoře, že si nás Bůh použije za svůj nástroj. Pán očekává, že lidé přijmou sílu Ducha sv. Uchopíme-li se vírou tohoto zaslíbeného požehnání, budou za ním následovat všechna další požehnání.

8. Oč máme prosit Pána? Zach. 10, 1. Porovnej s Oz. 10, 12.

Vylití Ducha sv. o letnicích byl „jarní déšť“, který přinesl mnoho duchovního ovoce. Pozdní déšť bude padati mnohem hojněji. Zaslíbení pro tuto dobu zní: „Žádejte od Hospodina deště v čas příhodný, i způsobí Hospodin pršku a dá vám déšť hojný a každému bylinu na poli.“ (Zach. 10, 1.)

PŘED PŘÍCHODEM KRISTA

9. Co píše Pavel o době před druhým příchodem Páně? 2. Tim. 3, 1—5.

Církev bude vyzbrojena Duchem svatým, takže nadána nebeskou moudrostí povede posvěcený život a bude umět odporovat všem hříšným vlivům. Nebude-li církev spát, nýbrž bdít a modlit se, pak bude mít dost poznání a síly, aby nepodlehla zlému.

10. Co je Bůh ochoten dát své církvi? Luk. 11, 13.

V církvi by nemusel být žádný nedostatek Ducha svatého. Po nanebevstoupení Krista přišel Duch svatý v takové plnosti a síle na čekající, modlící se a věřící učedníky, že všechna srdce jim byla naplněna. V budoucnu má být země osvěcena slávou Boží. Celá země má být zahalena milostí Boží. Duch svatý bude působit na srdcích lidských a bude jim ukazovat cestu ke spasení.

11. K čemu je povolána církev Páně? Iz. 60, 1—4. 11; 45, 22.

Tyto předpovědi o velkém duchovním probuzení ve světě naplňují se i v pronikání misionářů do pohan-
ských krajín.

12. Jakým způsobem Bůh dodnes působí? 2. Par. 16, 9a.

Duch svatý vštěpuje milost Kristovu do srdce ne-
jedné upřímně hledající duše. „Světlo, které osvěcu-
je každého člověka přicházejícího na svět“, svítí do
jejich duše. Budou-li tohoto světla pozorně dbáti,
přivede je do království Božího.

13. Čím ujistil Ježíš své následovníky, když jim dal svůj velký misijní příkaz? Mat. 28, 18—20.

K přemýšlení: Jaký úkol plní Duch sv. při tobě? Při kterých příležitostech jsi pocítil mocné působení Ducha sv. ve svém životě? Kterému působení Ducha sv. se ochotněji poddáváš? Když tě potěšuje, nebo když tě obviňuje?